

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 9Co/3/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8718203137
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 06. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Monika Jusková
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2021:8718203137.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Moniky Juskovej a členiek senátu JUDr. Jany Burešovej a JUDr. Marianny Hirkovej v spore žalobcu: N. Q., nar. XX.XX.XXXX, bytom N. XXXX/X, XXX XX C., proti žalovanej: J. G., nar. XX.XX.XXXX, bytom C. XXXX/XX, XXX XX C., právne zastúpenej advokátom JUDr. Petrom Behúňom, so sídlom Námestie sv. Egídia 44, 058 01 Poprad, IČO: 52 461 092, o zaplatenie 5.000,- eur s prísl., o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Poprad č.k. 11C/29/2018-89 zo dňa 17.09.2020 takto

rozhodol:

Potvrďuje rozsudok.

Žalovanej nepriznáva nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

1. Okresný súd Poprad (ďalej aj len „súd prvej inštancie“) napadnutým rozsudkom rozhodol takto:
„I. Súd žalobu v časti istiny vo výške 1.000,- eur s prísl. zamietla.
II. Žiadna zo strán nemá právo na náhradu trov konania.“

V dôvodoch svojho rozhodnutia, ktoré bolo v poradí druhým rozhodnutím v prejednávanej spore uviedol, že žalobca žalobou žiadal, aby súd uložil žalovanej zaplatiť mu sumu 10.500,- eur a trovy, ktoré mu s konaním vznikli na tom skutkovom základe, že dňa 03.08.2017 žalovanej požičal sumu 5.000,- eur. Za požičanie mal dostať odmenu 1.000,- eur, pričom žalovaná sa zaviazala, že požičanú sumu jednorazovo vráti do 15.09.2017. Finančné prostriedky nevrátila a navrhla, že za každý ďalší mesiac omeškania žalobcovi zaplatí 10 % zo sumy 5.000,- eur k 15.06.2018, čo predstavuje 10.500,- eur. Svoj záväzok však nedodržala.

Súd prvej inštancie konštatoval, že žalovaná potvrdila, že od žalobcu si požičala 5.000,- eur. Potvrdila aj dohodu o úroku z omeškania vo výške 10 % mesačne, t.j. 1.000,- eur v prípade omeškania. V čase uzatvárania zmluvy mala za to, že požičanú sumu žalobcovi bez problémov vráti, následne sa však dostala do finančných problémov.

O žalobe pôvodne rozhodol súd prvej inštancie rozsudkom z 09.04.2019 tak, že žalovanej uložil povinnosť zaplatiť žalobcovi istinu vo výške 6.000,- eur, spolu s 8 % ročným úrokom z omeškania zo sumy 6.000,- eur od 16.09.2017 do zaplatenia do 3 dní od právoplatnosti rozsudku (výrok I. v prevyšujúcej časti žalobu zamietol, výrok II.) a o trovách konania rozhodol tak, že žalobca má právo na náhradu trov konania voči žalovanej v rozsahu 100 % s tým, že o výške náhrady bude rozhodnuté súdom samostatným uznesením (výrok III.).

Na odvolanie žalovanej voči rozsudku prvoinštančného súdu z 09.04.2019 odvolací súd rozsudkom č.k. 9Co/119/2019-59 z 12.03.2020 rozhodol tak, že:

„Odmietla odvolanie voči zamietavému výroku rozsudku.“

Potvrdzuje rozsudok v časti vyhovujúceho výroku vo vzťahu k povinnosti žalovanej zaplatiť žalobcovi sumu 5.000,- eur s 5 % ročným úrokom z omeškania zo sumy 5.000,- eur od 16.09.2017 do zaplatenia do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

Mení rozsudok v časti vyhovujúceho výroku vo vzťahu k úrokom z omeškania prevyšujúcim 5 % ročne zo sumy 5.000,- eur od 16.09.2017 do zaplatenia tak, že v tejto časti žalobu zamietla.

Zrušuje rozsudok vo zvyšnej časti vyhovujúceho výroku ako aj v súvisiacom výroku o náhrade trov konania a v rozsahu zrušenia vracia vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.“

Dôvodom zrušenia rozsudku vo zvyšnej časti vyhovujúceho výroku a v súvisiacom výroku o náhrade trov konania bol argument žalovanej o úžernom úroku z pôžičky, ktorý kvantifikujúc ho v percentuálnej výške k požičanej sume za obdobie dohodnuté na vrátenie pôžičky mal predstavovať 169,76 % ročne, s čím sa však súd prvej inštancie nezaoberal v tom zmysle, či dohodnutá odmena za poskytnutie sumy 5.000,- eur na obdobie od 04.08.2017 do 15.09.2017 zodpovedá v daných skutkových okolnostiach dobrým mravom.

Súd prvej inštancie, riadiac sa pokynom odvolacieho súdu, opätovne preskúmal zmluvu o pôžičke, ktorú uzatvoril žalobca ako veriteľ a žalovaná ako dlžník a dospel k záveru, že klauzula o úroku 1.000,- eur s 10 % úrokom z omeškania mesačne je v rozpore s dobrými mravmi, pretože úžerný úrok pôžičky kvantifikujúc ho v percentuálnej výške v požičanej sume za obdobie dohodnuté na vrátenie pôžičky predstavuje 169,76 % a takáto odplata vychádzajúc z § 39 a § 39a Občianskeho zákonníka je neplatnou, v rozpore s dobrými mravmi. Preto žalobu v časti istiny 1.000,- eur s príslušenstvom, ktorá zostala predmetom konania po rozhodnutí odvolacieho súdu zamietol.

Výrok o trovách konania odôvodnil ust. § 255 ods. 1, 2 Civilného sporového poriadku vzhľadom na to, že predmetom sporu bola suma na základe žaloby žalobcu 10.500,- eur, priznaná suma istiny je 5.000,- eur čo predstavuje 47,62 % zo sumy 10.500,- eur a je vyjadrením úspechu žalobcu v spore. Úspech žalovanej v spore bol 52,38 %. Dospel tak k záveru o dôvodnosti rozhodnúť o tom, že žiadny z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania.

2. Proti tomuto rozsudku podal odvolanie žalobca. Podľa žalobcu súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, nevyžiadal si spis z kriminálnej polície, nepreveroval majetok žalovanej. Zopakoval okolnosti tvrdené v žalobe, za ktorých požičal žalovanej dlžnú sumu. Bola to žalovaná, ktorá trvala na odmene za požičanie sumy 5.000,- eur. Tvrdila, že nemá žiadne dlhy, inak by jej žiadne peniaze nepožičal. V tom čase mala dlhy u iných cca 100.000,- eur. Vopred vedela, že ani jemu nebude môcť vrátiť požičanú sumu. Je súčasťou veľkého podvodu, preto podal trestné oznámenie. V tom čase kúpil auto, potreboval požičanú hotovosť vrátiť do splatného dohodnutého termínu, keďže žalovaná nevrátila požičané peniaze, bol nútený si kvôli tomu požičať on sám. Odmena 1.000,- eur mala pokryť jeho ďalšiu škodu, ktorá mu tým vznikla. Takže prepočítavanie zisku na 169,76 % je zavádzajúce. Žiadal prvoinštančný súd predvolať svedkov. Súd prvej inštancie nebral do úvahy platnosť zmluvy od začiatku po ukončenie sporu. Do 17.09.2020 to malo byť 24.000,- eur, súd bral do úvahy len dlžnú čiastku, ktorú uviedol pri podaní žaloby na súd, teda 10.500,- eur. Nesprávne súd realizoval prepočet úspechu a neúspechu. Súd prvej inštancie, aj súd v Poprade ho označili za úžerníka. Nebol preverovaný skutočný stav, bolo jasné, že žalovaná je podvodníčka. Odmenu 1.000,- eur mu nanútila, aby vyzeral ako úžerník. Napriek právoplatnosti rozsudku, kde mu mala zaplatiť 5.000,- eur s 5 % úrokom za rok doposiaľ túto čiastku nevyplatila a marí súdne rozhodnutie. Nepovažuje za správne platiť súdne trovy, ktoré zapríčinila žalovaná. Uviedol, že na kriminálnej polícii je spis, kde je preukázaný dlh žalovanej okolo 150.000,- eur, nikomu neplatí. Navrhol preto, aby odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie zo 17.09.2020 zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a rozhodnutie.

3. Žalovaná sa k odvolaniu žalobcu nevyjadřila.

4. Krajský súd v Prešove (ďalej aj len „odvolací súd“), príslušný na rozhodnutie o odvolaní (§ 34 CSP), vzhľadom na včas podané odvolanie (§ 362 CSP) oprávnenou osobou (§ 359 CSP) preskúmal rozhodnutie súdu prvej inštancie ako aj konanie rozhodnutiu predchádzajúce. Odvolanie prejednal bez nariadenia pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario), vychádzajúc z toho, že nariadenie pojednávania vo veci nevyžadovala potreba zopakovania, ani doplnenia dokazovania, ani dôležitý verejný záujem. Oznámenie o verejnom vyhlásení rozsudku zverejnil na úradnej tabuli ako aj na webovej stránke Krajského súdu v Prešove dňa 03.06.2021 (§ 219 ods. 3 CSP) a dospel k záveru o tom, že odvolanie žalobcu dôvodným nebolo.

5. Oboznámením sa s obsahom spisu, výsledkami dokazovania realizovaného v priebehu celého konania, s postupom súdu prvej inštancie v štádiu po zrušení časti pôvodného rozsudku, odvolací súd konštatuje, že súdu prvej inštancie nie je možné vytknúť procesný postup, ktorý realizoval v nadväznosti na zrušenie časti jeho rozsudku odvolacím súdom, ani skutkový záver, ktorý vyplynul z vykonaného dokazovania a jeho právne posúdenie. V zhode s názorom súdu prvej inštancie aj odvolací súd považuje dohodnutú odmenu za požičanie peňazí, sumy 5.000,- eur, na obdobie od 04.08.2017 do 15.09.2017, ktorá odmena mala predstavovať 1.000,- eur, za odmenu vykazujúcu znaky rozporu s dobrými mravmi. V percentuálnej výške k požičanej sume na dohodnuté obdobie táto odmena by mala predstavovať 169,76 % ročne.

6. Podľa § 39 Občianskeho zákonníka neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza, alebo sa prieči dobrým mravom.

7. Právny úkon sa prieči dobrým mravom, ak sa jeho obsah (bez ohľadu na zmluvnú voľnosť tento obsah stanoviť, bez ohľadu na to, kto rozpor s dobrými mravmi zaviniť, a na to, či druhá strana pri vzniku zmluvy bola v dobrej viere) ocitne v rozpore so všeobecne uznávanou mienkou, ktorá vo vzájomných vzťahoch medzi ľuďmi určuje aký má byť obsah ich správania, aby bol v súlade so základnými zásadami mravného poriadku demokratickej spoločnosti. Dobré mravy netvoria spoločenský normatívny systém, ale sú skôr meradlom etického hodnotenia konkrétnych situácií zodpovedajúcim všeobecne uznávaným pravidlám slušnosti, poctivého správania. Dobré mravy sú vo všeobecnosti vykladané ako súhrn spoločenských, kultúrnych a mravných noriem, ktoré v historickom vývoji osvedčujú istú nemennosť, vystihujú podstatné historické tendencie, sú zdieľané rozhodujúcou časťou spoločnosti a majú tak povahu noriem základných.

8. Odvolací súd, rovnako ako súd prvej inštancie, dospel k názoru, že dohodnutá odmena z požičanej sumy rozhodne dobrým mravom nezodpovedá. V percentuálnom vyjadrení predstavuje 169,76 % ročne, ak súd prvej inštancie nárok na túto odmenu vo výške 1.000,- eur zamietol, odvolací súd sa s jeho rozhodnutím stotožňuje, a preto rozsudok súdu prvej inštancie podľa § 387 ods. 1 CSP potvrdil. Správne rozhodnutie o zamietnutí nároku na zaplatenie sumy 1.000,- eur zodpovedá aj rozhodnutie súdu prvej inštancie o trovách celého konania. Žalobca uplatnil žalobou nárok na zaplatenie sumy 10.500,- eur s príslušenstvom. Priznaná mu bola suma 5.000,- eur. Jeho úspech tak, ako správne súd prvej inštancie uviedol predstavuje 47,62 %, neúspech 52,38 %, z čoho vyplýva, že žalobca nemá nárok na náhradu trov, ktoré mu s konaním vznikli. Ak z rozhodnutia súdu prvej inštancie vyplýva, že nárok na náhradu trov konania nemá, je rozhodnutie súdu prvej inštancie správne vo vzťahu k žalobcovi. Žalovaná sa pritom neodvolala.

9. V odvolacom konaní žalobca úspešným nebol, naopak fakticky plne úspešná bola žalovaná, ktorej by mal byť v zmysle § 255 ods. 1 CSP v spojení s § 396 ods. 1 CSP priznaný nárok na náhradu trov odvolacieho konania. Z obsahu spisu však vyplýva, že žalovaná bola v odvolacom konaní pasívna, k odvolaniu sa nevyjadrila a podľa obsahu spisu jej ani žiadne trovy v odvolacom konaní nevznikli. Odvolací súd vychádzal z článku 17 základných princípov CSP zakotvujúceho procesnú ekonomiu. Rozhodovanie postupom najskôr podľa § 262 CSP v spojení s § 396 ods. 1 CSP o priznaní nároku strane na náhradu trov konania a následne súdom prvej inštancie o výške náhrady trov konania za situácie, keď oprávnenej strane žiadne trovy v odvolacom konaní nevznikli by bolo zjavne nielen nelogické, ale aj v rozpore so zásadou hospodárnosti civilného súdneho konania. Preto žalovanej náhradu trov odvolacieho konania nepriznal.

10. Rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Prešove v pomere hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Podľa § 420 CSP, dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,

- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

Podľa § 421 ods. 1 CSP, dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Podľa § 421 ods. 2 CSP, dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n).

Podľa § 423 CSP, dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné.

Podľa § 424 CSP, dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané.

Podľa § 427 ods. 1 CSP, dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Podľa § 427 ods. 2 CSP, dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde.

Podľa § 428 CSP, v dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh).

Podľa § 429 ods. 1 CSP, dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Podľa § 429 ods. 2 CSP, povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa.